

та е другаринъ на земята, и за това заедно съ нея са и върти около слънцето.“ — „Така е. Когато месѣчината преминува презъ сичкиятъ онзи пътъ, презъ когото преминува и земята въ продължението на една година, то и тя трѣба да има своя година. Когато месѣчината са обжрне около себѣ си, то тя прави денонощие; когато обиколи поведнашъ земята, то тя прави свой месѣцъ (29 $\frac{1}{2}$ дена); а когато обиколи около слънцето заедно съ земята, то прави такава сѣщо година, каквато става и на земята (отъ 365 дена).“ — „А недѣли има ли тя?“ — „Разбира са, че има, защото има и четвъртини; по нейните четвъртини сѣ и измислени нашите недѣли. Само тамъ на месѣчината нѣма кой да брои ни недѣлите, ни годините.“ — „Така е. А защо, казахте вие, тамъ нѣма хора?“ — „Отъ това, че тамъ нѣма въздухъ; а безъ въздухъ човѣкъ не може да живѣе.“ — „А защо тамъ нѣма въздухъ?“ — „Така е сжз-дадена тая планета: види са, че не за животъ е тя направена.“ — „А може ли човѣкъ да долѣти до нея?“ — „Не, не може. Не само до месѣчината, а и на десетъ вжрста високо не може човѣкъ да са по-вдигне надъ земята, защото колкото повече са той качва нагоре, толкова повече и въздухътъ става по-рѣ-дакъ, — най-послѣ човѣкъ не може и да джха. А отъ сичкото това излазя, че ако човѣкъ и да би можалъ да са вжзкачи повече, то той никакъ не би можалъ да проживѣе; а кой иска да лѣти мжртавъ? Но ако би човѣкъ можалъ и наистина да долѣти до месѣчината, то и това би било безполезно, за-